

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 czerwca 2014 r.

Poz. 768

USTAWA

z dnia 9 maja 2014 r.

o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) organie samorządu zawodowego – należy przez to rozumieć organy określone w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 768);”;

2) w art. 12:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 7,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwa izba samorządu zawodowego prowadzi postępowanie kwalifikacyjne składające się z dwóch etapów:

- 1) kwalifikowania wykształcenia i praktyki zawodowej jako odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności uprawnień budowlanych, zwanego dalej „kwalifikowaniem”;
- 2) egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.”

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4i w brzmieniu:

„4a. Egzamin składa się z części pisemnej, przeprowadzanej w formie testu, oraz z części ustnej.

4b. Z egzaminu zwalnia się absolwenta studiów wyższych prowadzonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 168b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, ustawę z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

z późn. zm.²⁾), zawartej między uczelnią a właściwym organem samorządu zawodowego w zakresie odpowiadającym programowi kształcenia opracowanemu z udziałem organu samorządu zawodowego oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 16.

4c. W zależności od posiadanego wykształcenia i zakresu odbytej praktyki zawodowej egzamin jest przeprowadzany na uprawnienia budowlane do:

- 1) projektowania w danej specjalności;
- 2) kierowania robotami budowlanymi w danej specjalności;
- 3) projektowania i kierowania robotami budowlanymi w danej specjalności.

4d. Przy ubieganiu się o nadanie uprawnień budowlanych w innej specjalności lub w innym zakresie niż posiadane egzamin jest ograniczony wyłącznie do zagadnień nieobjętych zakresem egzaminu obowiązującym przy ubieganiu się o już posiadane uprawnienia budowlane.

4e. Egzamin jest przeprowadzany co najmniej dwa razy w roku, w terminach ustalanych przez właściwą izbę samorządu zawodowego.

4f. Zawiadomienie o terminie egzaminu właściwa izba samorządu zawodowego doręcza, za pośrednictwem operatora pocztowego przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru, osobie ubiegającej się o nadanie uprawnień budowlanych, co najmniej miesiąc przed tym terminem.

4g. Negatywny wynik części pisemnej egzaminu powoduje niedopuszczenie do części ustnej.

4h. Osoba, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, może ponownie do niego przystąpić, nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy. Osoba, która uzyskała negatywny wynik części ustnej egzaminu, może ponownie przystąpić tylko do tej części.

4i. Pozytywny wynik części pisemnej egzaminu jest ważny przez okres 3 lat od dnia jego uzyskania.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba ubiegająca się o nadanie uprawnień budowlanych wnosi opłatę za postępowanie kwalifikacyjne.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5f w brzmieniu:

„5a. Opłata za postępowanie kwalifikacyjne o nadanie uprawnień budowlanych, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1–4:

- 1) z tytułu kwalifikowania nie przekracza 22% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.³⁾) zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”;
- 2) z tytułu przeprowadzenia egzaminu nie przekracza 22% kwoty przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) z tytułu ponownego przeprowadzenia części ustnej egzaminu nie przekracza 13% kwoty przeciętnego wynagrodzenia.

5b. Opłata za postępowanie kwalifikacyjne o nadanie uprawnień budowlanych, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 5 i 6:

- 1) z tytułu kwalifikowania nie przekracza 33% kwoty przeciętnego wynagrodzenia;
- 2) z tytułu przeprowadzenia egzaminu nie przekracza 33% kwoty przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) z tytułu ponownego przeprowadzenia części ustnej egzaminu nie przekracza 19% kwoty przeciętnego wynagrodzenia.

5c. Wysokość opłat za postępowanie kwalifikacyjne ustala i podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej właściwa krajowa izba samorządu zawodowego.

5d. Opłatę za postępowanie kwalifikacyjne wnosi się na rachunek bankowy właściwej izby samorządu zawodowego, co najmniej 14 dni przed terminem egzaminu. Opłata stanowi przychód właściwej izby samorządu zawodowego.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7 i 768.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1717 i 1734 oraz z 2014 r. poz. 496, 567, 683 i 684.

5e. Opłata, o której mowa w ust. 5a pkt 1 i ust. 5b pkt 1, nie podlega zwrotowi, natomiast opłata, o której mowa w ust. 5a pkt 2 i 3 oraz ust. 5b pkt 2 i 3, podlega zwrotowi w przypadku usprawiedliwionego niestawienia się na egzamin albo usprawiedliwionego odstąpienia od egzaminu.

5f. Za udział w postępowaniu kwalifikacyjnym członkom komisji egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie z opłat za postępowanie kwalifikacyjne. Wynagrodzenie członka komisji egzaminacyjnej nie może być wyższe niż:

- 1) za udział w kwalifikowaniu – 9% opłaty ustalonej na podstawie ust. 5a pkt 1 i ust. 5b pkt 1 od jednego wniosku o nadanie uprawnień budowlanych;
- 2) za przeprowadzenie egzaminu – 9% opłaty ustalonej na podstawie ust. 5a pkt 2 i ust. 5b pkt 2 od jednej osoby egzaminowanej;
- 3) za ponowne przeprowadzenie części ustnej egzaminu – 9% opłaty ustalonej na podstawie ust. 5a pkt 3 i ust. 5b pkt 3 od jednej osoby egzaminowanej.”;

3) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia budowlane mogą być udzielane do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi.”;

4) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia budowlane są udzielane w specjalnościach:

- 1) architektonicznej;
- 2) konstrukcyjno-budowlanej;
- 3) inżynierskiej:
 - a) mostowej,
 - b) drogowej,
 - c) kolejowej,
 - d) hydrotechnicznej,
 - e) wyburzeniowej;
- 4) instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń:
 - a) telekomunikacyjnych,
 - b) ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych,
 - c) elektrycznych i elektroenergetycznych.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uzyskanie uprawnień budowlanych w specjalnościach, o których mowa w ust. 1, wymaga:

- 1) do projektowania bez ograniczeń:
 - a) ukończenia studiów drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności,
 - b) odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów,
 - c) odbycia rocznej praktyki na budowie;
- 2) do projektowania w ograniczonym zakresie:
 - a) ukończenia:
 - studiów pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności lub
 - studiów drugiego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności,
 - b) odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów,
 - c) odbycia rocznej praktyki na budowie;
- 3) do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:
 - a) ukończenia studiów drugiego lub pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności,
 - b) odbycia odpowiednio półtorarocznej lub trzyletniej praktyki na budowie;

- 4) do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:
 - a) ukończenia:
 - studiów drugiego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności lub
 - studiów pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności, lub
 - studiów pierwszego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności, lub
 - b) posiadania:
 - tytułu zawodowego technika lub mistrza, albo
 - dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika
 - w zawodach związanych z budownictwem określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16, w zakresie odpowiednim dla danej specjalności,
 - c) odbycia praktyki na budowie w wymiarze:
 - półtora roku w przypadku, o którym mowa w lit. a tiret pierwsze i drugie,
 - trzech lat w przypadku, o którym mowa w lit. a tiret trzecie,
 - czterech lat w przypadku, o którym mowa w lit. b;
- 5) do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:
 - a) ukończenia studiów drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności,
 - b) odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów,
 - c) odbycia półtorarocznej praktyki na budowie;
- 6) do projektowania i kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:
 - a) ukończenia:
 - studiów pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności lub
 - studiów drugiego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności,
 - b) odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów,
 - c) odbycia półtorarocznej praktyki na budowie.”,
- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Praktykę studencką uznaje się za część lub całość praktyki zawodowej, o której mowa w ust. 4, w przypadku gdy odbywała się na studiach w zakresie odpowiadającym programowi kształcenia opracowanemu z udziałem organu samorządu zawodowego oraz w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 16, zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 168b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, zawartej między uczelnią a organem samorządu zawodowego.

4b. Za równorzędną z praktyką zawodową polegającą na bezpośrednim uczestnictwie w pracach projektowych, o której mowa w ust. 4, uznaje się roczną praktykę przy sporządzaniu projektów odbytą pod patronatem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane, zwanej dalej „patronem”. Patronem, może być osoba, która posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe przy sporządzaniu projektów w ramach posiadanych uprawnień budowlanych.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do osób ubiegających się o nadanie uprawnień budowlanych bez ograniczeń, posiadających uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w tej specjalności, nie stosuje się przepisów ust. 3 pkt 1 lit. b i c, pkt 3 lit. b lub pkt 5 lit. b i c.”;
- 5) uchyla się art. 15;
- 6) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) rodzaje i zakres przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie:
 - a) kierunki studiów wyższych odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności,

- b) wykaz zawodów związanych z budownictwem,
 - c) wykaz specjalizacji wyodrębnionych w ramach poszczególnych specjalności,
- 2) sposób stwierdzania posiadania przygotowania zawodowego i jego weryfikacji, w tym sposób:
- a) dokumentowania i weryfikacji posiadanego wykształcenia, a także kwalifikowania,
 - b) stwierdzania przygotowania zawodowego oraz jego dokumentowania do uzyskania specjalizacji techniczno-budowlanej,
 - c) dokumentowania i odbywania praktyki, a także kryteria uznawania praktyki,
 - d) przeprowadzania egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej,
- 3) ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych

– mając na względzie zapewnienie przejrzystego i sprawnego przeprowadzania czynności związanych z nadawaniem uprawnień budowlanych, a także uznawaniem praktyk zawodowych.”;

- 7) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Projektant ma obowiązek zapewnić sprawdzenie projektu architektoniczno-budowlanego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.”;

- 8) w art. 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi: przedstawiciel właściwego organu jako przewodniczący, przedstawiciele innych zainteresowanych lub właściwych rzeczowo organów administracji rządowej, przedstawiciele samorządu terytorialnego, a także, w miarę potrzeby, rzeczoznawca budowlany lub inne osoby posiadające wymagane kwalifikacje zawodowe.”;

- 9) w art. 88a:

- a) w ust. 1 w pkt 3 uchyla się lit. b,
- b) w ust. 2 uchyla się pkt 10,
- c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer decyzji o nadaniu uprawnień”;

Art. 2. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kierownik jednostki ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą, w tym z tytułu nadzoru, również w przypadku gdy określone obowiązki w zakresie rachunkowości – z wyłączeniem odpowiedzialności za przeprowadzenie inwentaryzacji w formie spisu z natury – zostaną powierzone innej osobie lub przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 2, za ich zgodą. Przyjęcie odpowiedzialności przez inną osobę lub przedsiębiorcę powinno być stwierdzone w formie pisemnej. W przypadku gdy kierownikiem jednostki jest organ wieloosobowy, a nie została wskazana osoba odpowiedzialna, odpowiedzialność ponoszą wszyscy członkowie tego organu.”;

- 2) w art. 76a:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Działalność, o której mowa w ust. 1, mogą wykonywać przedsiębiorcy, pod warunkiem, że czynności z tego zakresu będą wykonywane przez osoby, które:

- 1) mają pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie były skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo skarbowe oraz za przestępstwa określone w rozdziale 9.”;

- c) uchyla się ust. 4–6;

- 3) uchyla się art. 76b–76g;
- 4) w art. 76h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 76a ust. 3, są obowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością, o której mowa w art. 76a ust. 1.”;
- 5) uchyla się art. 76i;
- 6) w art. 79 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
 - „6) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych bez spełnienia warunków, o których mowa w art. 76a ust. 3,
 - 7) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych bez spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 76h ust. 1”.

Art. 3. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg rachunkowych, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie;”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawodowe wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, zastrzeżone jest wyłącznie dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy.”;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 3. 1. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, są:
 - 1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;
 - 2) adwokaci i radcowie prawni;
 - 3) biegli rewidenci.
 2. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4, są:
 - 1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;
 - 2) adwokaci i radcowie prawni.”;
- 3) w art. 4:
 - a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4, są również:”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty wymienione w ust. 1 wykonują czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4, wyłącznie przez doradców podatkowych, radców prawnych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach. Przepis art. 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 4) w art. 6 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) odbyła w Polsce sześciomiesięczną praktykę zawodową;”;
- 5) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z chwilą wpisu do rejestru spółka, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, nabywa prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4, oraz posługiwania się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego”.”;

- 6) w art. 21 ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6, obejmuje zapoznanie się z wykonywaniem doradztwa podatkowego. Praktykę po zdaniu egzaminu odbywa się u doradców podatkowych lub w spółkach doradztwa podatkowego.

4a. Krajowa Rada Doradców Podatkowych może zwolnić obywatela polskiego albo obywatela innego państwa z wymogu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 6, jeżeli wykonywał on czynności doradztwa podatkowego co najmniej przez 6 miesięcy w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

- 7) w art. 22 po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. Komisja Egzaminacyjna może zawierać z uczelniami, których jednostki organizacyjne są uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk ekonomicznych lub nauk prawnych, umowy, o których mowa w art. 168b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁴⁾), określające realizowany przez uczelnię program kształcenia obejmujący zakres wiedzy i umiejętności wymaganych w części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego. Do podpisania umowy w imieniu Komisji Egzaminacyjnej uprawniony jest jej Przewodniczący.”;

- 8) w art. 24:

- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku negatywnego wyniku części pisemnej lub ustnej egzaminu może on być powtarzany.

4. Kandydat może przystępować do części ustnej egzaminu lub powtarzać tę część egzaminu w okresie roku od dnia przystąpienia do części pisemnej egzaminu.”;

- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Egzamin na doradcę podatkowego w stosunku do osób, które ukończyły studia wyższe, których program kształcenia zrealizowany został w ramach umowy, o której mowa w art. 22 ust. 13a, obejmuje tylko część ustną.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, kandydat może przystępować do części ustnej egzaminu lub powtarzać tę część egzaminu w okresie roku od dnia złożenia wniosku o dopuszczenie do części ustnej egzaminu po raz pierwszy, nie później jednak niż w okresie 2 lat od ukończenia studiów.”;

- 9) w art. 27:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba pozostająca w stosunku pracy z:

- a) podmiotami, o których mowa w pkt 1a, oraz z podmiotami, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1,
b) pozostałymi przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁵⁾.”;

- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Doradca podatkowy wykonujący zawód w ramach stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, wykonuje czynności doradztwa podatkowego jedynie na rzecz podmiotu, w którym jest zatrudniony.”;

- 10) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Doradca podatkowy wykonujący zawód w ramach stosunku pracy, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. b, zajmuje samodzielne stanowisko podległe bezpośrednio kierownikowi podmiotu, w którym jest zatrudniony.

1b. Doradca podatkowy nie jest związany poleceniem co do treści udzielanych porad, opinii lub wyjaśnień.

1c. Do czasu pracy doradcy podatkowego zalicza się także czas niezbędny do załatwienia spraw poza lokalem podmiotu, w którym jest zatrudniony, w szczególności w sądach i w organach administracji publicznej, oraz czas przygotowania się do tych czynności.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7 i 768.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

11) uchyla się art. 42;

12) w art. 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ciąży na doradcach podatkowych wykonujących zawód we własnym imieniu i na własny rachunek oraz w formie spółek niemających osobowości prawnej. W przypadkach określonych w art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. a obowiązek ten ciąży na podmiotach zatrudniających doradców podatkowych.”;

13) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. 1. Kto, nie będąc uprawniony, posługuje się tytułem doradcy podatkowego lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4, podlega grzywnie do 50 000 zł.

2. Tej samej karze podlega członek zarządu osoby prawnej, która nie będąc uprawnioną, posługuje się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego” lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 79a w ust. 1:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) posiada co najmniej średnie wykształcenie;

3) posiada 2-letnią praktykę zawodową w dziedzinie związanej z motoryzacją;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się do osób, które posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku studiów w obszarze nauk technicznych o specjalności samochodowej.”;

2) w art. 84:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta wydaje uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli osoba ubiegająca się o jego wydanie posiada wymagane wykształcenie techniczne i praktykę, odbyła wymagane szkolenie oraz zdała egzamin kwalifikacyjny.”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2e w brzmieniu:

„2b. Przez wymagane wykształcenie techniczne i praktykę, o których mowa w ust. 2, rozumie się:

1) wyższe wykształcenie w obszarze nauk technicznych o specjalności samochodowej i udokumentowane 6 miesięcy praktyki w stacji kontroli pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku kontroli lub naprawy pojazdów albo

2) średnie wykształcenie techniczne o specjalności samochodowej i udokumentowany rok praktyki w stacji kontroli pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku kontroli lub naprawy pojazdów, albo

3) wyższe wykształcenie w obszarze nauk technicznych o specjalności innej niż samochodowa i udokumentowany rok praktyki w stacji kontroli pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku kontroli lub naprawy pojazdów, albo

4) średnie wykształcenie techniczne o specjalności innej niż samochodowa i udokumentowane 2 lata praktyki w stacji kontroli pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku kontroli lub naprawy pojazdów.

2c. Z obowiązku odbycia szkolenia, o którym mowa w ust. 2, jest zwolniona osoba ubiegająca się o wydanie uprawnienia do wykonywania badań technicznych, która ukończyła studia wyższe na kierunku studiów w obszarze nauk technicznych obejmującym wiedzę i umiejętności w zakresie diagnostyki samochodowej.

2d. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2c, następuje na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów poświadczających ukończenie studiów wyższych.

2e. Do okresu praktyki, o którym mowa w ust. 2b pkt 1 i 3, wlicza się praktykę objętą programem kształcenia na studiach, pod warunkiem że praktyka jest odbywana na podstawie umowy zawartej między uczelnią a stacją kontroli pojazdów lub podmiotem, o którym mowa w art. 86 ust. 1.”;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 312, 486 i 529.

3) w art. 84a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) program szkolenia diagnostów, sposób przeprowadzania egzaminu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 84 ust. 2, i wysokość opłaty za egzamin oraz wzory dokumentów związanych z uzyskaniem uprawnień do wykonywania badań technicznych;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa organizację i zadania samorządów zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, a także prawa i obowiązki członków tych samorządów.”;

3) w art. 2 uchyla się ust. 3;

4) art. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„Art. 3. 1. Samorząd zawodowy architektów tworzą członkowie zrzeszeni w izbie architektów.

2. Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa tworzą członkowie zrzeszeni w izbie inżynierów budownictwa.

Art. 4. Samorząd zawodowy architektów oraz samorząd zawodowy inżynierów budownictwa, zwane dalej „samorządem zawodowym”, są niezależne w wykonywaniu swoich zadań i podlegają tylko przepisom prawa.”;

5) w art. 5:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Izba architektów zrzesza osoby, które:”;

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) posiadają uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40 i 768), zwanej dalej „ustawą – Prawo budowlane”;

2) posiadają uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń lub uprawnienia w zakresie odpowiadającym zakresowi tej specjalności uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo budowlane;”;

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Izba inżynierów budownictwa zrzesza osoby, które:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadają uprawnienia budowlane w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2–4 ustawy – Prawo budowlane;”;

– uchyla się pkt 2,

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) posiadają uprawnienia budowlane w zakresie odpowiadającym zakresowi specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane w zakresie określonym w art. 14 ust. 3 pkt 2–4 tej ustawy, lub specjalności, o których mowa w pkt 1, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo budowlane;

4) są obywatelami państw członkowskich, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do wykonywania działalności w budownictwie, równoznacznej wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odpowiadające wymaganiom określonym w pkt 1 i 3 oraz posiadają odpowiednią decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych.”;

c) uchyla się ust. 3 i 4;

6) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przysługuje wyłącznie osobom wpisanym na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego.”;

7) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Izba architektów oraz izba inżynierów budownictwa, zwane dalej „izbami”, mają osobowość prawną.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Izby mogą prowadzić działalność gospodarczą, z wyłączeniem działalności polegającej na wykonywaniu usług w zakresie obsługi inwestycyjnej, projektowania architektonicznego lub konstrukcyjno-budowlanego, robót budowlanych oraz rzeczoznawstwa budowlanego.”;

8) w art. 8:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nadawanie i pozbawianie uprawnień budowlanych w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane, zwanych dalej „uprawnieniami budowlanymi”, uznawanie kwalifikacji zawodowych oraz nadawanie i pozbawianie tytułu rzeczoznawcy budowlanego;”;

b) uchyla się pkt 5,

c) uchyla się pkt 7,

d) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) współdziałanie w doskonaleniu kwalifikacji zawodowych architektów lub inżynierów budownictwa;”;

e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących architektury lub budownictwa;”;

9) po art. 8a dodaje się art. 8b i art. 8c w brzmieniu:

„Art. 8b. 1. Tytuł rzeczoznawcy budowlanego może być nadany osobie, która:

1) korzysta w pełni z praw publicznych;

2) posiada:

a) tytuł zawodowy magistra inżyniera, magistra inżyniera architekta, inżyniera lub inżyniera architekta,

b) uprawnienia budowlane bez ograniczeń,

c) co najmniej 10 lat praktyki w zakresie objętym rzeczoznawstwem,

d) znaczący dorobek praktyczny w zakresie objętym rzeczoznawstwem;

3) jest członkiem właściwej izby samorządu zawodowego.

2. Właściwy organ samorządu zawodowego, na wniosek zainteresowanego, orzeka, w drodze decyzji, o nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego, określając zakres rzeczoznawstwa oraz okres do kiedy tytuł zachowuje ważność.

3. Podstawę podjęcia czynności rzeczoznawcy budowlanego stanowi dokonanie wpisu na listę rzeczoznawców budowlanych na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 2.

4. Właściwy organ samorządu zawodowego orzeka, w drodze decyzji, o pozbawieniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego na wniosek rzeczoznawcy lub w razie:

1) pozbawienia praw publicznych;

2) ukarania z tytułu odpowiedzialności zawodowej;

3) nienależytego wykonywania czynności rzeczoznawcy budowlanego.

5. Skreślenie z listy rzeczoznawców budowlanych następuje:

1) na podstawie ostatecznej decyzji o pozbawieniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego;

2) w razie śmierci rzeczoznawcy.

Art. 8c. 1. Krajowa Izba Architektów oraz Krajowa Izba Inżynierów Budownictwa prowadzą listy rzeczoznawców budowlanych, na których zamieszcza się następujące dane:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) informację o wykształceniu i posiadanych stopniach naukowych lub tytule naukowym;
- 5) numer, datę i miejsce wydania decyzji;
- 6) podstawę prawną wydania decyzji;
- 7) numer, specjalność i zakres uprawnień budowlanych;
- 8) informację o przynależności do właściwej okręgowej izby samorządu zawodowego;
- 9) określenie zakresu rzeczoznawstwa;
- 10) numer kancelaryjny;
- 11) pozycję na liście;
- 12) datę wpisu na listę;
- 13) datę wykreślenia z listy;
- 14) przyczynę wykreślenia z listy.

2. Udostępnieniu podlegają dane wymienione w ust. 1 pkt 1 i 5–13.”;

10) w art. 9 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) Krajowa Izba Architektów oraz Krajowa Izba Inżynierów Budownictwa, zwane dalej „Krajowymi Izbami”;
- 2) okręgowe izby architektów oraz okręgowe izby inżynierów budownictwa, zwane dalej „okręgowymi izbami”.”;

11) w art. 19a:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Właściwa okręgowa rada izby architektów lub inżynierów budownictwa wydaje członkom izby:”;
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zaświadczenie potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera budownictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

12) uchyla się art. 20;

13) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, ma prawo do tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „świadczeniem usług transgranicznych”, bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych.

2. Przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej architekt lub inżynier budownictwa przedkłada okręgowej radzie izby właściwej ze względu na miejsce zamierzonego wykonywania czynności, pisemne oświadczenie o zamiarze świadczenia danej usługi, zawierające informacje o:

- 1) rodzaju czynności zawodowych, jakie zamierza wykonywać, miejscu i przybliżonym terminie ich rozpoczęcia, jeżeli ich określenie jest możliwe;
- 2) posiadanym ubezpieczeniem lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej.

3. Architekt lub inżynier budownictwa jest obowiązany dołączyć do oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, następujące dokumenty, w przypadku świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w przypadku istotnej zmiany sytuacji potwierdzonej tymi dokumentami:

- 1) dokument potwierdzający obywatelstwo;

- 2) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że architekt lub inżynier budownictwa wykonuje faktycznie i zgodnie z prawem zawód lub działalność w tym państwie członkowskim oraz że w momencie składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu lub działalności;
- 3) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe.

4. Architekt lub inżynier budownictwa zamierzający świadczyć usługi transgraniczne w kolejnych latach przedkłada oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, w każdym kolejnym roku.

5. Świadczenie usług transgranicznych podlega indywidualnej ocenie dokonywanej przez właściwą okręgową radę izby, przy uwzględnieniu w szczególności długości, częstotliwości, regularności oraz ciągłości usługi.

6. Właściwa okręgowa rada izby dokonuje tymczasowego wpisu na listę członków izby osób, o których mowa w ust. 1. Wpis ten jest dokonywany nieodpłatnie po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, i nie może powodować utrudnień lub opóźnień w świadczeniu usług transgranicznych.

7. Architekt lub inżynier budownictwa nie ma obowiązku rejestracji swojej działalności w systemie ubezpieczeń społecznych w celu dokonywania rozliczeń związanych z świadczeniem usług transgranicznych na rzecz osób ubezpieczonych. Architekt lub inżynier budownictwa jest obowiązany poinformować właściwy ze względu na miejsce ich wykonywania oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o świadczeniu usługi transgranicznej przed jej rozpoczęciem, a w nagłych wypadkach – po zakończeniu jej świadczenia.

8. Architekt lub inżynier budownictwa świadczący usługi transgraniczne podlega przepisom regulującym wykonywanie zawodu odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są bezpośrednio powiązane z kwalifikacjami zawodowymi, ochroną i bezpieczeństwem konsumentów, w tym przepisom odnoszącym się do definicji zawodu, używania tytułów zawodowych i poważnych uchybień zawodowych, a także przepisom dyscyplinarnym.

9. Inżynier budownictwa świadczący usługi transgraniczne posługuje się tytułem zawodowym nadanym w państwie członkowskim, w którym uzyskał kwalifikacje do wykonywania tego zawodu.

10. Właściwa okręgowa rada izby może zwracać się do właściwych organów państwa członkowskiego o przedstawienie informacji potwierdzających, że architekt lub inżynier budownictwa wykonuje działalność zgodnie z prawem, w sposób należyty oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem zawodu lub prowadzeniem działalności.

11. Właściwa okręgowa rada izby na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska udostępnia informacje, o których mowa w ust. 10, oraz informacje niezbędne przy rozpatrywaniu skargi złożonej na architekta lub inżyniera budownictwa przez usługobiorcę.”;

14) w art. 24:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 3,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przesyła decyzję o nadaniu uprawnień budowlanych do okręgowej rady izby oraz do centralnego rejestru, o którym mowa w art. 88a ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy – Prawo budowlane;”;

b) uchyla się ust. 3;

15) w art. 33:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) zawiera z uczelniami umowy, o których mowa w art. 168b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁷⁾);”;

b) uchyla się pkt 7 i 8,

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących architektury lub budownictwa;”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7 i 768.

- 16) w art. 33a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwa Krajowa Rada Izby wszczyna postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa na wniosek obywatela państwa członkowskiego.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa kończy się wydaniem decyzji, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów, z zastrzeżeniem art. 33d.”,
 - c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nazwę państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje zawodowe architekta albo inżyniera budownictwa;”,
 - d) w ust. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe architekta albo inżyniera budownictwa oraz – w przypadku gdy jest to wymagane – zaświadczenie o doświadczeniu zawodowym danej osoby;

3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że architektowi albo inżynierowi budownictwa nie zawieszono prawa do wykonywania działalności lub nie zakazano mu wykonywania zawodu, złożone nie później niż 3 miesiące od daty jego wydania.”,
 - e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wniosek w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa składa się w języku polskim. W toku tego postępowania pisma i dokumenty składa się w języku polskim albo wraz z tłumaczeniem na język polski.”,
 - f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta lub inżyniera budownictwa wydawanych przez właściwe organy państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, lub w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących spełnienia wymogów w zakresie kształcenia, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, właściwa Krajowa Rada Izby zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dokumentów lub potwierdzenie spełnienia wymogów w zakresie kształcenia.”;
- 17) w art. 33b:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli właściwa Krajowa Rada Izby albo właściwa okręgowa rada izby posiadają informacje dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub nałożonych sankcji karnych, lub innych ważnych okoliczności, które mogą wywierać wpływ na wykonywanie zawodu architekta lub inżyniera budownictwa, informują o tym zdarzeniu właściwe organy państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwa Krajowa Rada Izby albo właściwa okręgowa rada izby, na wniosek właściwych organów państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, w odniesieniu do osób będących członkami izby, potwierdza autentyczność dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta lub inżyniera budownictwa albo spełnienie wymagań w zakresie kształcenia, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwa okręgowa rada izby, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, udostępnia informacje potwierdzające, że architekt lub inżynier budownictwa wykonuje działalność zgodnie z prawem, w sposób należyty, oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem zawodu lub prowadzeniem działalności, a także informacje niezbędne przy rozpatrywaniu skargi złożonej na architekta lub inżyniera budownictwa przez usługobiorcę.”;
- 18) w art. 33c:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Architekt lub inżynier budownictwa będący obywatelem państwa członkowskiego ma prawo posługiwania się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie, uzyskanym w państwie członkowskim, lub jego skrótem w języku tego państwa.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli tytuł, o którym mowa w ust. 1, określający wykształcenie lub jego skrót może być mylony z tytułem używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego uzyskania wymagane jest dodatkowe szkolenie lub kształcenie, którego architekt lub inżynier budownictwa nie posiada, właściwa Krajowa Rada Izby może wymagać, aby osoba taka posługiwała się posiadanym tytułem w formie określonej przez właściwą Krajową Radę Izby.”;

19) w art. 36 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi postępowanie odwoławcze i wydaje decyzje w drugiej instancji w sprawach, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydaje decyzje w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego;”;

20) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Osoby, o których mowa w art. 12a ustawy – Prawo budowlane, podlegają na ich wniosek wpisowi na listę członków wskazanej przez nich okręgowej izby i podlegają przepisom ustawy, z zastrzeżeniem art. 33 pkt 9.”;

21) w art. 40 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) korzystać z pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz zapewnienia właściwych warunków wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie;”;

22) w art. 41 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przestrzegać przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązujących przepisów oraz zasad wiedzy technicznej;”;

23) w art. 42 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wniosku członka izby, który czasowo zaprzestał wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.”;

24) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okręgowe sądy dyscyplinarne, na wniosek członka izby i za pisemną zgodą wszystkich stron, mogą rozpatrywać, jako sądy polubowne, spory między członkami izb oraz między członkami izb a innymi podmiotami, jeżeli spory te dotyczą wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906 oraz z 2010 r. Nr 149, poz. 996) w art. 13d ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Sporządzenie projektu miejscowego planu odbudowy powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁸⁾.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 w ust. 6 w pkt 1 uchyla się lit. s;

2) w art. 95:

a) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) mechanik poświadczenia obsługi spadochronu, lotni, parolotni, motolotni, statku powietrznego o maksymalnej masie startowej (MTOM) do 495 kg lub bezzałogowego statku powietrznego używanego w celach innych niż rekreacyjne lub sportowe;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu uzyskania świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego osoba ubiegająca się o nie musi spełnić następujące wymagania w zakresie wieku lub wykształcenia:

1) pilot lotni – ukończone 15 lat;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446 oraz z 2014 r. poz. 379 i 768.

- 2) pilot motolotni – ukończone 15 lat;
 - 3) pilot paralotni – ukończone 15 lat;
 - 4) pilot statku powietrznego o maksymalnej masie startowej (MTOM) do 495 kg – ukończone 16 lat;
 - 5) skoczek spadochronowy – ukończone 16 lat;
 - 6) operator bezałogowego statku powietrznego używanego w celach innych niż rekreacyjne lub sportowe – ukończone 18 lat;
 - 7) mechanik poświadczenia obsługi statków powietrznych, o którym mowa w ust. 2 pkt 7 – ukończone 18 lat;
 - 8) informator służby informacji powietrznej – ukończone 18 lat, posiadanie co najmniej średniego wykształcenia;
 - 9) informator lotniskowej służby informacji powietrznej – ukończone 18 lat, posiadanie co najmniej średniego wykształcenia.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadectwo kwalifikacji członka personelu lotniczego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–4 i 6, jest małoletnia, warunkiem uzyskania takiego świadectwa jest zgoda opiekunów prawnych.”
- d) ust. 4b otrzymuje brzmienie:
- „4b. Świadectwo kwalifikacji oraz inne dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje, wydane dla specjalności, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 5a–7, przez właściwy organ lub uprawniony podmiot państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym nie wymagają uznania przez Prezesa Urzędu.”;
- 3) w art. 96:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) ma pełną zdolność do czynności prawnych albo uzyskała zgodę opiekunów prawnych – w przypadku osoby małoletniej;”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego osoba ubiegająca się o nią musi spełnić następujące wymagania dla poszczególnych specjalności w zakresie wieku lub wykształcenia:
- 1) pilot szybowcowy – ukończone 16 lat, a jeżeli z licencji wynika uprawnienie do wykonywania zawodowego czynności pilota – ukończone 18 lat;
 - 2) pilot szybowcowy z licencją krajową – ukończone 15 lat;
 - 3) pilot turystyczny, bez względu na kategorię statku powietrznego, którego dotyczy licencja – ukończone 17 lat;
 - 4) pilot samolotowy z licencją krajową – ukończone 16 lat;
 - 5) pilot zawodowy, bez względu na kategorię statku powietrznego, którego dotyczy licencja – ukończone 18 lat;
 - 6) pilot liniowy, bez względu na kategorię statku powietrznego, którego dotyczy licencja – ukończone 21 lat;
 - 7) pilot balonu wolnego – ukończone 17 lat, a jeżeli z jego licencji wynika uprawnienie do wykonywania zawodowego czynności pilota – ukończone 18 lat;
 - 8) mechanik lotniczy obsługi technicznej – ukończone 18 lat;
 - 9) kontroler ruchu lotniczego – ukończone 21 lat, wykształcenie co najmniej średnie oraz świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości;
 - 10) praktykant – kontroler ruchu lotniczego – ukończone 18 lat, wykształcenie co najmniej średnie oraz świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości;
 - 11) pozostałe specjalności członków personelu lotniczego – ukończone 18 lat, z wyjątkiem osób, o których mowa w art. 94 ust. 9, dla których wymagania mogą być obniżone do ukończenia 16 lat.”;
- 4) w art. 105:
- a) w ust. 1a w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–7 w brzmieniu:
- „4) pilot motolotni;

- 5) skoczek spadochronowy;
- 6) mechanik poświadczenia obsługi statków powietrznych;
- 7) mechanik lotniczy obsługi technicznej.”,

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Przepis ust. 1a nie dotyczy osób posiadających specjalności, o których mowa w ust. 1a pkt 2–5, wykonujących czynności lotnicze na podstawie posiadanego uprawnienia instruktorskiego, uprawnienia do lotów lub skoków z pasażerem oraz uczestniczących we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy.”;

5) w załączniku 6:

a) w „Objaśnieniach terminów użytych w załączniku” pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) certyfikacie CTO (Certified Training Organization) – należy przez to rozumieć certyfikat podmiotu prowadzącego działalność szkoleniową w zakresie lotnictwa cywilnego upoważniający do prowadzenia szkolenia członków personelu lotniczego w zakresie wymaganym do uzyskania licencji pilota wiatrakowcowego, pilota wiatrakowcowego zawodowego, pilota sterowcowego, pilota sterowcowego zawodowego, pilota pionowzlotu, pilota pionowzlotu zawodowego, pilota pionowzlotu liniowego, pilota balonu wolnego, pilota szybowcowego, nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego, dyspozytora lotniczego lub uprawnień wpisywanych do tych licencji.”,

b) w tabeli nr 1 w części II w podczęści 2.2. w kolumnie 1:

– w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pilota samolotowego zawodowego, pilota śmigłowcowego zawodowego, pilota wiatrakowcowego zawodowego, pilota sterowcowego zawodowego, pilota pionowzlotu zawodowego, nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego”,

– w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pilota samolotowego zawodowego, pilota śmigłowcowego zawodowego, pilota wiatrakowcowego zawodowego, pilota sterowcowego zawodowego, pilota pionowzlotu zawodowego, nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego”,

– w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pilota samolotowego zawodowego, pilota śmigłowcowego zawodowego, pilota wiatrakowcowego zawodowego, pilota sterowcowego zawodowego, pilota pionowzlotu zawodowego, nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego”,

– w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pilota samolotowego zawodowego, pilota śmigłowcowego zawodowego, pilota wiatrakowcowego zawodowego, pilota sterowcowego zawodowego, pilota pionowzlotu zawodowego, nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego”,

c) w tabeli nr 1 w części III w podczęści 3.1. w kolumnie 1 i 2:

– w ust. 1 uchyla się pkt 15,

– w ust. 4 uchyla się pkt 15,

d) w tabeli nr 1 w części III w podczęści 3.1. w kolumnie 1 w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) specjalności nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego, uprawnienia na klasę samolotów wielosilnikowych”,

e) w tabeli nr 2 w części I w podczęści 1.1. w kolumnie 1 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pilota samolotowego, pilota śmigłowcowego, pilota wiatrakowcowego, pilota balonu wolnego, pilota szybowcowego, mechanika lotniczego obsługi technicznej”,

f) w tabeli nr 2 w części I w podczęści 1.2.:

– w kolumnie 1 i 2 w ust. 1 uchyla się pkt 15,

– w kolumnie 1 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pilota samolotowego, pilota śmigłowcowego, pilota wiatrakowcowego, pilota wiatrakowcowego zawodowego, pilota sterowcowego, nawigatora lotniczego, mechanika pokładowego”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Projekty planów zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzają osoby, które spełniają jeden z warunków:

- 1) nabyły uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym na podstawie ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 2) nabyły uprawnienia urbanistyczne na podstawie art. 51 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, z późn. zm.¹¹⁾);
- 3) posiadają kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650);
- 4) posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie architektury, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej;
- 5) posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie innym niż określony w pkt 4 oraz ukończyły studia podyplomowe w zakresie planowania przestrzennego, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej;
- 6) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do projektowania zagospodarowania przestrzeni i zagospodarowania przestrzennego w skali lokalnej i regionalnej odpowiadające wymaganiom określonym w pkt 4 lub 5.”;

2) w art. 8 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ doradczy, o którym mowa w ust. 1, składa się z osób o wykształceniu i przygotowaniu fachowym związanym bezpośrednio z teorią i praktyką planowania przestrzennego.”;

3) w art. 50 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego powierza się osobie, o której mowa w art. 5, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.”;

4) w art. 60 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy powierza się osobie, o której mowa w art. 5, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594 oraz z 2014 r. poz. 644) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) metra, z wyjątkiem rozdziałów 2, 2b, 4a–9 i 12, art. 13 ust. 1, art. 14a, art. 23 ust. 3–5 oraz art. 23a–23j; przepisy rozdziału 10 stosuje się odpowiednio;”;

2) w art. 13:

a) w ust. 1a w pkt 6 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) warunków, jakie są obowiązani spełniać maszyniści, a także osoby zatrudnione na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, o których mowa w art. 22b ust. 1 i art. 22d ust. 1;”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446 oraz z 2014 r. poz. 379.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 87, poz. 505 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 212.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1804 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 1984 i Nr 130, poz. 1112.

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Prezes UTK zatwierdza przepisy wewnętrzne, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3, ust. 2 pkt 4, ust. 3 pkt 2 i ust. 3a pkt 2.”;
- 3) w art. 14 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) warunków, jakie są obowiązani spełniać maszyniści, a także osoby zatrudnione na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, o których mowa w art. 22–22d.”;
- 4) w art. 17:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarządcy, przewoźnicy kolejowi, użytkownicy bocznic kolejowych oraz przedsiębiorcy zarządzający infrastrukturą i wykonujący przewozy w metrze są obowiązani spełniać warunki techniczne i organizacyjne zapewniające:
- 1) bezpieczne prowadzenie ruchu kolejowego;
 - 2) bezpieczną eksploatację pojazdów kolejowych;
 - 3) ochronę przeciwpożarową i ochronę środowiska.”
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. Zarządcy, przewoźnicy kolejowi, użytkownicy bocznic kolejowych oraz przedsiębiorcy zarządzający infrastrukturą i wykonujący przewozy w metrze są obowiązani w zakresie określonym w ustawie do opracowania przepisów wewnętrznych w celu spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1.”;
- 5) w art. 18:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zarządcę do zarządzania infrastrukturą kolejową, o której mowa w ust. 2, przewoźnika kolejowego do wykonywania przewozów, o których mowa w ust. 3, użytkowników bocznic kolejowych do eksploatacji tych bocznic, a także przedsiębiorcę do zarządzania infrastrukturą i wykonywania przewozów w metrze jest świadectwo bezpieczeństwa.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Z obowiązku uzyskania licencji maszynisty i świadectwa maszynisty zwolnieni są prowadzący pociągi lub pojazdy kolejowe po liniach kolejowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pojazdy kolejowe wyłącznie w obrębie bocznic kolejowych, a także pojazdy kolejowe specjalne, które nie są przeznaczone do samodzielnej jazdy po czynnych torach kolejowych.”;
- 6) w art. 19:
- a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) oświadczenie potwierdzające, że na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych zatrudnia pracowników spełniających warunki określone w ustawie i wydanych na jej podstawie przepisach.”;
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.”;
- c) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Prezes UTK wydaje świadectwo bezpieczeństwa uprawniające przedsiębiorcę do zarządzania infrastrukturą i wykonywania przewozów w metrze, jeżeli przedstawi on:
- 1) wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
 - 2) wykaz przepisów wewnętrznych, określających:
 - a) szczegółowe warunki prowadzenia ruchu kolejowego oraz utrzymania i eksploatacji infrastruktury, a także pojazdów kolejowych,
 - b) warunki, jakie są obowiązani spełniać pracownicy wykonujący czynności na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem pojazdów kolejowych.”;

7) art. 22d otrzymuje brzmienie:

„Art. 22d. 1. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych: dyżurny ruchu, nastawniczy, kierownik pociągu, ustawiacz, manewrowy, rewident taboru, automatyk, toromistrz, dróżnik przejazdowy, prowadzący pociągi lub pojazdy kolejowe, o których mowa w art. 18 ust. 5, oraz pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych, są obowiązani:

- 1) posiadać wymagane wykształcenie,
- 2) spełniać wymagania zdrowotne, fizyczne i psychiczne,
- 3) posiadać wymagane przygotowanie zawodowe,
- 4) zdać egzamin kwalifikacyjny

– określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 pkt 1.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do posiadania i okazywania właściwemu uprawnionemu organowi dokumentu upoważniającego do wykonywania czynności na stanowiskach, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dla stanowisk, o których mowa w ust. 1, warunki, jakie są obowiązani spełniać zatrudnieni na tych stanowiskach, a także warunki i sposób oceny ich zdolności fizycznych i psychicznych, jednostki uprawnione do oceny zdolności fizycznej i psychicznej oraz tryb orzekania o tej zdolności,
- 2) sposób powoływania i tryb pracy komisji egzaminacyjnych stwierdzających kwalifikacje pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w ust. 1, wzory dokumentów potwierdzających te kwalifikacje i upoważniających do wykonywania czynności na tych stanowiskach, wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych oraz wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji pracowników, uwzględniając przepis ust. 4, a także sposób uiszczania tych opłat

– mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa w transporcie kolejowym, właściwych kwalifikacji osób zatrudnionych na tych stanowiskach, odpowiednich warunków przeprowadzania oceny zdolności fizycznej i psychicznej, nakład pracy członków komisji egzaminacyjnej oraz ich kwalifikacje, a także koszty rzeczowe i osobowe związane ze stwierdzeniem kwalifikacji pracowników.

4. Wysokość opłaty związanej ze stwierdzeniem kwalifikacji pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć równowartości w złotych 30 euro, ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania dokumentu potwierdzającego kwalifikacje pracownika.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 4c;

2) w art. 9:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zdała egzamin przeprowadzony przez zakład ubezpieczeń.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do osób mających wykonywać czynności agencyjne w bankach, spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub u innych podmiotów jedynie w odniesieniu do umów ubezpieczenia zawieranych przez te podmioty lub za ich pośrednictwem oraz do osób, o których mowa w ust. 1a, stosuje się szczególne zasady w zakresie spełniania przez te osoby warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5. Zastosowanie szczególnych zasad może polegać na ograniczeniu zakresu obowiązujących tematów egzaminu.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres obowiązujących tematów egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, i tryb jego przeprowadzania,

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 341.

- 2) rodzaje innych niż banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe podmiotów, w których do osób mających wykonywać czynności agencyjne stosuje się szczególne zasady, o których mowa w ust. 1b,
 - 3) szczególne zasady, o których mowa w ust. 1b
– z uwzględnieniem konieczności zapewnienia odpowiedniego poziomu kwalifikacji osób wykonujących czynności agencyjne.”;
- 3) w art. 11 ust. 7a i 8 otrzymują brzmienie:
- „7a. W przypadku agenta ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 16, przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli agent ubezpieczeniowy posiada ustanowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję, której wysokość odpowiada co najmniej minimalnej sumie gwarancyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.
8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności, zakres realizowanych zadań oraz wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych.”;
- 4) w art. 17 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) ustanowione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję, której wysokość odpowiada co najmniej minimalnej sumie gwarancyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8, jeżeli agent ubezpieczeniowy nie był zobowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 3.”;
- 5) w art. 22 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku brokera ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 31, przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli broker ubezpieczeniowy posiada ustanowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję, której wysokość odpowiada co najmniej minimalnej sumie gwarancyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności, zakres realizowanych zadań oraz wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych.”;
- 6) w art. 28:
- a) w ust. 3:
 - w pkt 1 lit. e i f otrzymują brzmienie:
 - „e) zdała egzamin przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych odpowiednio do zakresu działalności albo uzyskała zwolnienie z egzaminu,
 - f) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie ubezpieczeń zdobyte w okresie 8 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o uzyskanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej,”
 - w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) której wszyscy członkowie zarządu spełniają warunki, o których mowa w pkt 1 lit. a–d, przy czym co najmniej połowa z nich dodatkowo spełnia warunki określone w pkt 1 lit. e i f albo w ust. 5a lub 5b,”
 - b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;
 - c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Warunku zdania egzaminu przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. f, nie stosuje się do osób fizycznych ubiegających się o zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń, członków zarządu osoby prawnej, która ubiega się o takie zezwolenie, oraz osób fizycznych, przez które broker ubezpieczeniowy będzie wykonywać czynności brokerskie w zakresie ubezpieczeń, jeżeli osoby takie:

 - 1) co najmniej przez 5 lat wykonywały czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi w zakresie ubezpieczeń w okresie 10 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku;
 - 2) posiadają pozytywną opinię brokera ubezpieczeniowego, pod kierunkiem którego wykonywały czynności, o których mowa w pkt 1.

5b. Warunku zdania egzaminu przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. f, nie stosuje się do osób fizycznych ubiegających się o zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie reasekuracji, członków zarządu osoby prawnej, która ubiega się o takie zezwolenie, oraz osób fizycznych, przez które broker reasekuracyjny będzie wykonywać czynności brokerskie w zakresie reasekuracji, jeżeli osoby takie:

- 1) co najmniej przez 5 lat wykonywały czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi w zakresie reasekuracji w okresie 10 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku;
- 2) posiadają pozytywną opinię brokera reasekuracyjnego, pod kierunkiem którego wykonywały czynności, o których mowa w pkt 1.

5c. Komisja Egzaminacyjna dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, na wniosek jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych, stwierdza uznanie studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, jeżeli zakresem kształcenia obejmują one zakres tematów egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych lub zakres tematów egzaminu dla brokerów reasekuracyjnych.

5d. Komisja Egzaminacyjna dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, na wniosek osoby fizycznej, zwalnia ją z egzaminu, jeżeli osoba ta ukończyła uznane przez Komisję studia wyższe, o których mowa w ust. 5c, oraz zdała egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż 3 lata.”;

- 7) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. Przepisy art. 28 ust. 5a i 5b stosuje się odpowiednio do członków zarządu osoby prawnej wykonującej działalność brokerską.”;

- 8) w art. 36:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie za udział w egzaminie, opracowanie pytań testowych, przygotowanie testów egzaminacyjnych oraz udział w posiedzeniu Komisji.”,

- b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) regulamin działania Komisji;
- 2) wysokość wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład Komisji;
- 3) sposób przeprowadzania egzaminu, w tym terminy przyjmowania zgłoszeń;
- 4) zakres obowiązujących tematów egzaminu;
- 5) sposób i tryb uznawania studiów wyższych zgodnie z art. 28 ust. 5c;
- 6) sposób i tryb zwalniania z egzaminu;
- 7) wysokość opłaty egzaminacyjnej i sposób jej uiszczania.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, uwzględni:

- 1) konieczność zapewnienia odpowiedniego sprawdzianu wiedzy kandydatów i sprawnego przeprowadzenia egzaminu oraz działania Komisji w sposób sprawny i skuteczny;
- 2) aby wysokość wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład Komisji, mając na uwadze nakład ich pracy i zakres obowiązków, nie była wyższa niż:
 - a) 50% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym przeprowadzenie egzaminu, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.¹³⁾), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, za udział w egzaminie,

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1717 i 1734 oraz z 2014 r. poz. 496, 567, 683 i 684.

- b) 10% przeciętnego wynagrodzenia za udział w posiedzeniu Komisji oraz za przygotowanie testów egzaminacyjnych,
 - c) 2% przeciętnego wynagrodzenia za opracowanie pytania testowego;
 - 3) aby wysokość opłaty egzaminacyjnej nie była wyższa niż 20% przeciętnego wynagrodzenia;
 - 4) konieczność przeprowadzania egzaminu nie rzadziej niż dwa razy w roku;
 - 5) możliwość weryfikacji przez Komisję uznania studiów wyższych, o którym mowa w art. 28 ust. 5c.”;
- 9) w art. 40 w ust. 1 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) numer identyfikacji podatkowej (NIP),”;
- 10) w art. 44 w ust. 1 w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) numer identyfikacji podatkowej (NIP),”.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 950 i 1289) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 161:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przez okres co najmniej roku wykonywała czynności z zakresu matematyki ubezpieczeniowej, finansowej i statystyki, pod kierunkiem aktuarusza,”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. Wymogu złożenia egzaminu aktuarialnego nie stosuje się do osoby fizycznej, która:
1) uzyskała zwolnienie z egzaminu aktuarialnego, o którym mowa w ust. 1b;
2) posiada pozytywną opinię aktuarusza, pod kierunkiem którego wykonywała czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
1b. Komisja Egzaminacyjna dla Aktuariuszy, na wniosek kandydata na aktuarusza, zwalnia z egzaminu aktuarialnego, jeżeli ukończył on uznane przez Komisję studia wyższe, o których mowa w art. 163 ust. 5 pkt 5, oraz złożył z wynikiem pozytywnym egzaminu na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż 3 lata.”;
 - c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer zaświadczenia Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy o złożeniu egzaminu aktuarialnego albo informację o zwolnieniu z wymogu złożenia egzaminu;”;
- 2) w art. 163:
- a) w ust. 5 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) stwierdzanie, na wniosek jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, matematycznych lub fizycznych, po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich organizacji aktuaruszy, uznania studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres egzaminu aktuarialnego.”;
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Za udział w przeprowadzeniu egzaminu aktuarialnego, udział w posiedzeniu Komisji oraz za przygotowanie zadań egzaminacyjnych osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie.”;
- 3) w art. 166:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ustala wysokość wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład Komisji oraz przypadki, gdy wynagrodzenie to nie przysługuje.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi w drodze rozporządzenia:
1) zakres obowiązujących tematów egzaminu aktuarialnego,

- 2) tryb przeprowadzania egzaminu aktuarialnego,
- 3) sposób i tryb uznawania studiów wyższych, o których mowa w art. 163 ust. 5 pkt 5,
- 4) sposób i tryb zwalniania kandydata z egzaminu
– uwzględniając konieczność zapewnienia pełnego sprawdzianu wiedzy, umiejętności i kompetencji kandydatów, sprawnego przeprowadzenia egzaminów oraz działania Komisji w sposób sprawny i skuteczny.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:
„3) pletwonurkowania w celach badawczych organizowanego przez uczelnie i instytuty badawcze.”;
- 2) art. 19 i art. 20 otrzymują brzmienie:
„Art. 19. 1. Ustala się następujące zawody związane z wykonywaniem prac podwodnych:
 - 1) nurek;
 - 2) kierownik prac podwodnych;
 - 3) operator systemów nurkowych do prowadzenia głębinowych i długotrwałych prac podwodnych.2. Dla nurka ustala się następujące dyplomy:
 - 1) nurka III klasy uprawniającego do wykonywania prac podwodnych na małych głębokościach;
 - 2) nurka II klasy uprawniającego do wykonywania prac podwodnych na średnich i małych głębokościach;
 - 3) nurka I klasy uprawniającego do wykonywania głębinowych prac podwodnych oraz prac podwodnych na średnich i małych głębokościach;
 - 4) nurka saturowanego uprawniającego do wykonywania bez ograniczeń wszystkich rodzajów prac podwodnych.3. Dla kierownika prac podwodnych ustala się następujące dyplomy:
 - 1) kierownika prac podwodnych III klasy uprawniającego do kierowania pracami podwodnymi na małych głębokościach;
 - 2) kierownika prac podwodnych II klasy uprawniającego do kierowania pracami podwodnymi na średnich i małych głębokościach;
 - 3) kierownika prac podwodnych I klasy uprawniającego do kierowania bez ograniczeń wszystkimi rodzajami prac podwodnych.4. Dla operatora systemów nurkowych ustala się świadectwo operatora systemów nurkowych uprawniające do obsługiwania zainstalowanych w bazie prac podwodnych urządzeń i wyposażenia technicznego wymaganego do prowadzenia głębinowych i długotrwałych prac podwodnych.
Art. 20. 1. Warunkiem uzyskania dyplomów, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3, oraz świadectwa, o którym mowa w art. 19 ust. 4, jest złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu teoretycznego z zakresu wymaganej wiedzy oraz spełnienie przesłanek określonych odpowiednio w ust. 3–10.
2. Dla uzyskania dyplomów, o których mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 i art. 19 ust. 3 pkt 1, dodatkowo wymagane jest złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu praktycznego z wymaganej wiedzy i umiejętności.
3. Dyplom nurka III klasy może otrzymać osoba, która:
 - 1) ukończyła 18 lat;
 - 2) posiada zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurka III klasy.4. Dyplom nurka II klasy może otrzymać osoba, która posiada:
 - 1) dyplom nurka III klasy;
 - 2) co najmniej dwuletnią praktykę zawodową w charakterze nurka III klasy;
 - 3) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurka II klasy.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, z 2007 r. Nr 64, poz. 428, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322.

5. Dyplom nurka I klasy może otrzymać osoba, która posiada:

- 1) dyplom nurka II klasy;
- 2) co najmniej dwuletnią praktykę zawodową w charakterze nurka II klasy;
- 3) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurka I klasy.

6. Dyplom nurka saturowanego może otrzymać osoba, która posiada:

- 1) dyplom nurka I klasy;
- 2) co najmniej roczną praktykę zawodową w charakterze nurka I klasy;
- 3) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurka saturowanego.

7. Dyplom kierownika prac podwodnych III klasy może otrzymać osoba, która posiada:

- 1) wykształcenie średnie;
- 2) dyplom nurka III klasy;
- 3) co najmniej dwuletnią praktykę zawodową w charakterze nurka III klasy;
- 4) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla kierownika prac podwodnych III klasy.

8. Dyplom kierownika prac podwodnych II klasy może otrzymać osoba, która posiada:

- 1) wykształcenie średnie;
- 2) dyplom nurka II klasy i co najmniej roczną praktykę zawodową w charakterze nurka II klasy lub dyplom kierownika prac podwodnych III klasy i co najmniej trzyletnią praktykę zawodową w charakterze kierownika prac podwodnych III klasy;
- 3) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla kierownika prac podwodnych II klasy.

9. Dyplom kierownika prac podwodnych I klasy może otrzymać osoba, która posiada:

- 1) dyplom nurka II klasy;
- 2) dyplom kierownika prac podwodnych II klasy;
- 3) co najmniej trzyletnią praktykę zawodową w charakterze kierownika prac podwodnych II klasy;
- 4) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla kierownika prac podwodnych I klasy.

10. Świadectwo operatora systemów nurkowych może otrzymać osoba posiadająca zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla operatora systemów nurkowych.”;

3) w art. 21:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Za okres rocznej praktyki zawodowej nurka uznaje się okres co najmniej 100 godzin łącznego przebywania nurka pod powierzchnią wody i w warunkach sztucznie wytworzonego podwyższonego ciśnienia atmosferycznego.

3. Dokumentem potwierdzającym praktykę zawodową w charakterze kierownika prac podwodnych III klasy lub II klasy jest świadectwo pracy lub pisemne zaświadczenie organizatora prac podwodnych.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Za okres rocznej praktyki zawodowej kierownika prac podwodnych uznaje się okres co najmniej 150 godzin kierowania pracami podwodnymi.”;

4) w art. 22 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku utraty ważności dyplomu możliwe jest jego odnowienie pod warunkiem ukończenia szkolenia uzupełniającego dotyczącego odnowienia dyplomu oraz posiadania aktualnego orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych.”;

5) w art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osobie, która ukończyła szkolenie, ośrodek szkoleniowy wydaje zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 3–10.”;

6) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Egzamin, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2, przeprowadza Komisja Kwalifikacyjna dla Nurków, działająca przy Dyrektorze Urzędu Morskiego w Gdyni, zwana dalej „komisją”.”;

7) w załączniku do ustawy:

a) pkt 2.3 otrzymuje brzmienie:

„2.3. Dyplom kierownika prac podwodnych III, II i I klasy 50 j.t.”,

b) pkt 4.3 otrzymuje brzmienie:

„4.3. Na stopień kierownika prac podwodnych III, II i I klasy 250 j.t.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 154a w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2013 r. poz. 727 i 1149) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Na listę agentów celnych wpisuje się osobę fizyczną, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada kwalifikacje lub doświadczenie w zakresie obsługi celnej podmiotów gospodarczych;
- 3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 4) wystąpiła z wnioskiem o wpis na listę agentów celnych.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 2 należy uznać za spełniony, jeżeli wnioskodawca posiada:

- 1) dyplom ukończenia studiów wyższych, na kierunku w dziedzinie nauk ekonomicznych, prawnych lub technicznych, obejmującym wiedzę i umiejętności z zakresu prawa administracyjnego i finansowego, w szczególności prawa celnego, albo świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w tym zakresie, lub
- 2) co najmniej trzyletnie doświadczenie w sprawach celnych albo
- 3) decyzję o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394 oraz z 2013 r. poz. 1650).

3. Przez doświadczenie w sprawach celnych należy rozumieć okres zawodowego wykonywania przed organem celnym czynności określonych przepisami prawa celnego lub okres kształcenia specjalistycznego w szkołach policealnych, przygotowującego do wykonywania takich czynności, w przypadku ukończenia go nie wcześniej niż 5 lat przed złożeniem wniosku o wpis.

4. Działalność agenta celnego może zostać zawieszona na czas toczącego się przeciwko agentowi postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

5. Agent celny jest obowiązany zawiadomić organ prowadzący listę agentów celnych o zaprzestaniu spełniania warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego faktu.

6. Z listy agentów celnych skreśla się osobę w przypadku:

- 1) gdy przestała ona spełniać jeden z warunków, o których mowa w ust. 1;
- 2) jej śmierci.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza listę agentów celnych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia listy agentów celnych oraz tryb dokonywania wpisu na listę, a także dokumenty dołączane do wniosku o wpis, mając na uwadze zapewnienie sprawnego i jednolitego postępowania przy dokonywaniu wpisu.”;

2) uchyla się art. 81.

Art. 15. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.¹⁶⁾) po art. 168a dodaje się art. 168b w brzmieniu:

„Art. 168b. 1. Uczelnia może prowadzić studia we współpracy z organem nadającym uprawnienie do wykonywania zawodu, organem przeprowadzającym postępowanie egzaminacyjne w ramach uzyskiwania uprawnień do wykonywania zawodu, organem samorządu zawodowego, organizacją gospodarczą lub organem rejestrowym.

2. Sposób prowadzenia i organizację studiów, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta w formie pisemnej między uczelnią a podmiotem, o którym mowa w ust. 1. Umowa może określać:

- 1) sposób prowadzenia zajęć ze studentami;
- 2) udział podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w opracowaniu programu kształcenia;
- 3) efekty kształcenia, z uwzględnieniem wiedzy i umiejętności sprawdzanych w postępowaniu kwalifikacyjnym o nadanie uprawnień do wykonywania zawodu;
- 4) sposób realizacji praktyk i staży.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 404, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 9 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organizacje techniczne, stowarzyszenia zawodowe, izby samorządu zawodowego określone w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 768)”.

Art. 17. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. Nr 84, poz. 700, z 2010 r. Nr 57, poz. 358 oraz z 2012 r. poz. 951) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoba, która zawarła umowę cywilnoprawną z podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych, o którym mowa w art. 47.”,

b) uchyla się ust. 6;

2) w art. 4:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym przez odbywanie obowiązkowego doskonalenia zawodowego w każdym roku kalendarzowym;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązkowe doskonalenie zawodowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, polega na odbyciu szkolenia, którego program kształcenia ma na celu podnoszenie wiedzy lub umiejętności związanych z wykonywaniem zawodu biegłego rewidenta, w szczególności z zakresu rachunkowości i rewizji finansowej.”,

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 769 i 1544 oraz z 2014 r. poz. 598.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2013 r. poz. 1036.

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2f w brzmieniu:

„2a. Biegły rewident jest obowiązany udokumentować odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego.

2b. Część obligatoryjnego doskonalenia zawodowego biegły rewident może odbyć w ramach samokształcenia zawodowego. Odbycie samokształcenia zawodowego biegły rewident potwierdza złożonym przez siebie oświadczeniem.

2c. Obowiązek udziału biegłego rewidenta w obligatoryjnym doskonaleniu zawodowym powstaje z pierwszym dniem roku następującego po roku, w którym biegły rewident został wpisany do rejestru.

2d. Biegły rewident przechowuje dokumenty potwierdzające odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego przez okres 6 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym je odbył.

2e. Biegły rewident, na wezwanie Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, składa dokumenty potwierdzające odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

2f. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów, na udokumentowany wniosek biegłego rewidenta, może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w terminie późniejszym, nie dłuższym jednak niż dwa lata od upływu wymaganego terminu.”,

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów określi, w formie uchwały, zatwierdzanej przez Komisję Nadzoru Audytowego:

- 1) zakres tematyczny obligatoryjnego doskonalenia zawodowego, z wyjątkiem części dotyczącej samokształcenia zawodowego, o której mowa w ust. 2b;
- 2) okres rozliczeniowy i minimalną liczbę godzin obligatoryjnego doskonalenia zawodowego, w tym dopuszczalną liczbę godzin przypadających na samokształcenie zawodowe, dla biegłych rewidentów wykonujących zawód i niewykonujących zawodu.

4. Szkolenia w ramach obligatoryjnego doskonalenia zawodowego przeprowadza:

- 1) Krajowa Rada Biegłych Rewidentów;
- 2) jednostka uprawniona.”,

e) dodaje się ust. 5–11 w brzmieniu:

„5. Jednostką uprawnioną jest jednostka wpisana do wykazu prowadzonego przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, zwanego dalej „wykazem jednostek uprawnionych”.

6. Do wykazu jednostek uprawnionych Krajowa Rada Biegłych Rewidentów wpisuje jednostkę, która:

- 1) opracowała programowe i organizacyjno-techniczne założenia obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 2) przedstawiła wykaz osób przeprowadzających obligatoryjne doskonalenie zawodowe, posiadających wiedzę i doświadczenie w tym zakresie;
- 3) opracowała materiały merytoryczne na potrzeby przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 4) wskazała sposób i formę przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego.

7. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów publikuje na swojej stronie internetowej wykaz jednostek uprawnionych.

8. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów przeprowadza wizytacje w jednostkach uprawnionych.

9. W przypadku stwierdzenia, że jednostka uprawniona przestała spełniać kryteria, o których mowa w ust. 6, Krajowa Rada Biegłych Rewidentów skreśla taką jednostkę z wykazu jednostek uprawnionych.

10. Jednostki uprawnione przekazują Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów pisemne informacje dotyczące prowadzonego przez nie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego. Informacje podlegają publikacji na stronie internetowej Krajowej Izby Biegłych Rewidentów.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy i sposób odbywania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego oraz rodzaje dokumentów potwierdzających odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego i zakres oświadczenia o odbyciu samo-

kształcenia zawodowego, a także sposób udokumentowania i tryb rozpatrywania wniosku o odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w terminie późniejszym, mając na uwadze potrzebę zapewnienia elastycznego i efektywnego systemu obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;

- 2) sposób oceny przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 6, tryb dokonywania wpisu do wykazu jednostek uprawnionych, rodzaje dokumentów składanych wraz z wnioskiem o wpis do wykazu jednostek uprawnionych oraz szczegółowy zakres i tryb przekazywania Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów przez jednostki uprawnione informacji dotyczących prowadzonego przez nie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego, mając na uwadze potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego i organizacyjno-technicznego oraz kompletność przekazywanych danych.”;
- 3) w art. 5:
 - a) w ust. 2 pkt 5–7 otrzymują brzmienie:
 - „5) odbyła:
 - a) roczną praktykę w zakresie rachunkowości w państwie Unii Europejskiej oraz co najmniej dwuletnią aplikację w podmiocie uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zarejestrowanym w państwie Unii Europejskiej pod kierunkiem biegłego rewidenta lub pod kierunkiem biegłego rewidenta zarejestrowanego w państwie Unii Europejskiej albo
 - b) trzyletnią aplikację w podmiocie uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zarejestrowanym w państwie Unii Europejskiej pod kierunkiem biegłego rewidenta lub pod kierunkiem biegłego rewidenta zarejestrowanego w państwie Unii Europejskiej– przy czym spełnienie tych warunków zostało stwierdzone przez Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej „Komisją”;
 - 6) złożyła przed Komisją z wynikiem pozytywnym egzaminy dla kandydatów na biegłego rewidenta z wiedzy teoretycznej w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2;
 - 7) złożyła przed Komisją z wynikiem pozytywnym końcowy egzamin dyplomowy sprawdzający umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy teoretycznej;”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do rejestru może być wpisana również osoba fizyczna, która:

 - 1) posiada co najmniej 15-letnie doświadczenie zawodowe w zakresie rachunkowości, prawa i finansów;
 - 2) spełniła warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4 oraz 6–8.”;
 - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Komisja ustala zakres egzaminu z prawa gospodarczego, o którym mowa w ust. 3 i 4, biorąc pod uwagę stwierdzone różnice między przepisami prawa gospodarczego obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej istotnymi dla badania sprawozdań finansowych a kwalifikacjami nabytymi w drodze dotychczasowego kształcenia lub doświadczenia zawodowego przez osobę ubiegającą się o wpis do rejestru.”;
- 4) w art. 7:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a) stwierdzanie, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, zaliczenia egzaminów z wiedzy teoretycznej, o których mowa w art. 9 ust. 5, 5a, 5c i 6;
 - 1b) stwierdzanie, na wniosek jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, że kierunek studiów wyższych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne zakresem kształcenia obejmuje wiedzę teoretyczną w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2, a egzaminy w tym zakresie są przeprowadzane w formie pisemnej;”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) stwierdzanie, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, spełnienia warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 5;”;
 - c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
 - „2a) stwierdzanie, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, spełnienia warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1;
 - 2b) stwierdzanie, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, zaliczenia praktyki, o którym mowa w art. 9 ust. 7;”;

- d) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) ustalanie zakresu egzaminu, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 4, na podstawie art. 5 ust. 4a;”;
- 5) w art. 8 w ust. 7:
- a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:
„4a) za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 7 pkt 1a – w wysokości nieprzekraczającej 2% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy;
4b) za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 7 pkt 1b – w wysokości nieprzekraczającej 2% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy;”;
- b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) za rozpatrzenie wniosku o stwierdzenie odbycia praktyki albo wniosku o zaliczenie praktyki – w wysokości nieprzekraczającej 2% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy;”;
- c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:
„6a) za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 7 pkt 2a – w wysokości nieprzekraczającej 2% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy;
6b) za ustalanie zakresu egzaminu, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 4, na podstawie art. 5 ust. 4a – w wysokości nieprzekraczającej 2% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy;”;
- 6) w art. 9:
- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Egzaminy z wiedzy teoretycznej składają się z pytań testowych i zadań sytuacyjnych obejmujących 10 tematów egzaminacyjnych z zakresu.”;
- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W trakcie egzaminów, o których mowa w ust. 1, sprawdzana jest także wiedza niezbędna dla rewizji finansowej z zakresu.”;
- c) w ust. 3:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Kandydat na biegłego rewidenta przystępuje do egzaminu dyplomowego przeprowadzanego przez Komisję po.”;
 - uchyla się pkt 1,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) stwierdzonym przez Komisję:
a) odbyciu rocznej praktyki w zakresie rachunkowości w państwie Unii Europejskiej oraz co najmniej dwuletniej aplikacji, w podmiocie uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zarejestrowanym w państwie Unii Europejskiej pod kierunkiem biegłego rewidenta lub pod kierunkiem biegłego rewidenta zarejestrowanego w państwie Unii Europejskiej albo
b) odbyciu trzyletniej aplikacji w podmiocie uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zarejestrowanym w państwie Unii Europejskiej pod kierunkiem biegłego rewidenta lub pod kierunkiem biegłego rewidenta zarejestrowanego w państwie Unii Europejskiej, albo
c) spełnieniu warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Egzamin dyplomowy polega na sprawdzeniu umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy teoretycznej do samodzielnego i należytego wykonywania zawodu biegłego rewidenta, w szczególności badania rocznych sprawozdań finansowych oraz rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych.”;

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Kandydat na biegłego rewidenta zakwalifikowany do egzaminu uiszcza opłatę egzaminacyjną na pokrycie kosztów przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, stanowiącą przychód Krajowej Izby Biegłych Rewidentów. Opłata za każdy egzamin z wiedzy teoretycznej jest ustalana w kwocie nieprzekraczającej równowartości 20%, zaś za egzamin, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 4, oraz za egzamin dyplomowy – w kwocie nieprzekraczającej równowartości 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy. Opłata za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w ust. 5, 5a, 5c i 6, jest ustalana w kwocie nieprzekraczającej równowartości 2% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy.

5. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, na jego wniosek, poszczególne egzaminy z wiedzy teoretycznej, jeżeli w tym zakresie zdał on egzaminy uniwersyteckie lub równorzędne.”

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, na jego wniosek, wszystkie egzaminy z wiedzy teoretycznej, jeżeli ukończył on studia wyższe w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagraniczne studia wyższe uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, na kierunku, co do którego na podstawie art. 7 pkt 1b stwierdzi, że zakresem kształcenia obejmuje on wiedzę teoretyczną w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2.

5b. Wykaz kierunków studiów wyższych, o których mowa w ust. 5a, jest publikowany w celach informacyjnych na stronie internetowej Krajowej Izby Biegłych Rewidentów.

5c. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, na jego wniosek, poszczególne egzaminy z wiedzy teoretycznej, jeżeli zdał on egzaminy w ramach postępowania kwalifikacyjnego prowadzonego przez organ uprawniony do nadawania uprawnień biegłego rewidenta w innym państwie Unii Europejskiej, co do których stwierdzi, że zakresem kształcenia obejmują wiedzę teoretyczną w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2.

5d. Warunkiem zaliczenia egzaminów z wiedzy teoretycznej jest aby:

- 1) egzaminy uniwersyteckie lub równorzędne, o których mowa w ust. 5,
 - 2) egzaminy na studiach wyższych, o których mowa w ust. 5a, w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2,
 - 3) egzaminy w ramach postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 5c
- były przeprowadzone w formie pisemnej, a od dnia ukończenia studiów wyższych, zakończenia postępowania kwalifikacyjnego albo zdania egzaminów w ramach postępowania kwalifikacyjnego nie upłynęło więcej niż 3 lata.”

g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, posiadającemu uprawnienia inspektora kontroli skarbowej lub tytuł doradcy podatkowego, na jego wniosek, egzamin z prawa podatkowego.

7. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, na jego wniosek, praktykę, o której mowa w ust. 3 pkt 3 lit. a, jeżeli:

- 1) był zatrudniony w podmiocie uprawnionym do badania sprawozdań finansowych lub pozostawał w stosunku pracy na samodzielnym stanowisku w komórkach finansowo-księgowych przez co najmniej 3 lata lub
- 2) posiada uprawnienia inspektora kontroli skarbowej, lub
- 3) posiada certyfikat księgowy uprawniający do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych albo świadectwo kwalifikacyjne uprawniające do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

h) w ust. 8:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zasady oraz zakres odbywania praktyki i aplikacji oraz stwierdzania spełniania warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1,”

– dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) tryb zaliczania egzaminów, o których mowa w ust. 5, 5a, 5c i 6,

6) tryb stwierdzania spełniania warunków, o których mowa w ust. 7”

- i) w ust. 9:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Krajowa Rada Biegłych Rewidentów określi, w porozumieniu z Komisją, w formie uchwał zatwierdzanych przez Komisję Nadzoru Audytowego.”;
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wykaz zagadnień istotnych dla badania sprawozdania finansowego, które składają się na egzamin z prawa gospodarczego, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 4.”;
 - uchyla się pkt 5,
 - po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) program praktyki i aplikacji.”;
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) zasady dokumentowania praktyki i aplikacji oraz spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1.”;
- 7) w art. 21 w ust. 2:
 - a) w pkt 3 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) zakresu tematycznego obowiązkowego doskonalenia zawodowego, a także okresu rozliczeniowego i minimalnej liczby godzin doskonalenia zawodowego.”;
 - b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) prowadzenie wykazu jednostek uprawnionych.”;

Art. 19. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24:
 - a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) bezpośredniego prowadzenia gry hazardowej, w szczególności: krupierzy, obsługujący automaty lub urządzenia do gier, z wyłączeniem pracowników obsługi technicznej”;
 - b) w ust. 2 po pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) osób przyjmujących zakłady wzajemne oraz osób prowadzących kolektury gier liczbowych.”;
- 2) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:
„Art. 24a. 1. W terminie, o którym mowa w art. 24 ust. 3:
 - 1) podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier liczbowych jest obowiązany zapewnić osobom prowadzącym kolektury gier liczbowych szkolenie dotyczące przepisów o grach hazardowych w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z prowadzeniem gier;
 - 2) podmiot zarządzający zakładami wzajemnymi jest obowiązany zapewnić osobom przyjmującym zakłady wzajemne szkolenie dotyczące przepisów o grach hazardowych w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z przyjmowaniem zakładów wzajemnych.2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wydać uczestnikowi szkolenia pisemne zaświadczenie o odbyciu szkolenia.
3. Osoby, które ukończyły szkolenie, są obowiązane umieścić zaświadczenie o odbyciu szkolenia w widocznym miejscu, odpowiednio w kolekturze gier liczbowych lub w punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych.”;
- 3) w art. 25:
 - a) uchyla się ust. 6,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. O wydanie świadectwa zawodowego występuje podmiot zarządzający gry hazardowe.”;

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 779 oraz z 2013 r. poz. 1036.

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może cofnąć, w drodze decyzji, świadectwo zawodowe, jeżeli osoba, która je uzyskała, przestała spełniać warunki określone w art. 25 ust. 1 pkt 1 lub 3.”;

5) w art. 68:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za wydanie świadectwa zawodowego.”;

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ust. 1 pkt 2 i 3 – dokonuje organ wydający świadectwo zawodowe.”;

6) w art. 69:

a) w ust. 2 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osoby bezpośrednio prowadzącej grę, obsługującej automaty lub urządzenia do gier, z wyłączeniem obsługi technicznej – 20% kwoty bazowej,”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłata za wydanie świadectwa zawodowego wynosi 15% kwoty bazowej.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 54 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek posiadania co najmniej wykształcenia średniego nie dotyczy osób posiadających najniższe dyplomy w żegludze krajowej i w rybołówstwie morskim.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obowiązek zdania egzaminu kwalifikacyjnego na poziomie operacyjnym przed Centralną Morską Komisją Egzaminacyjną nie dotyczy osób posiadających dyplom ukończenia uczelni, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1 lub 2, na kierunkach i w specjalnościach wskazanych w certyfikacie uznania, o którym mowa w art. 75 ust. 8, potwierdzający uzyskanie zakładanych efektów kształcenia.”;

2) w art. 71 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaświadczenia o zdaniu odpowiedniego egzaminu albo dyplomu ukończenia uczelni, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1 lub 2;”.

Art. 22. 1. Osoby, które uzyskały tytuł rzeczoznawcy budowlanego na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, uznaje się za rzeczoznawców budowlanych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i wpisuje się na listę rzeczoznawców budowlanych prowadzoną na podstawie tej ustawy.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego przekazuje dane, zawarte w centralnym rejestrze rzeczoznawców budowlanych Krajowej Izby Architektów oraz Krajowej Izbie Inżynierów Budownictwa, do dnia wejścia w życie art. 5 niniejszej ustawy.

3. Uprawnienia budowlane uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność w zakresie wynikającym z dotychczasowych przepisów.

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, 1256 i 1445.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1068, z 2013 r. poz. 852 oraz z 2014 r. poz. 609.

Art. 23. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie certyfikatu księgowego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu na podstawie art. 76f ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, przystępują do tego egzaminu na zasadach dotychczasowych. W przypadku zdania egzaminu z wynikiem pozytywnym osoby te mogą wystąpić z wnioskiem o wydanie certyfikatu księgowego na podstawie art. 76b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zaświadczenia potwierdzającego zdanie egzaminu z wynikiem pozytywnym; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. Przepisy art. 76c–76e, art. 76f ust. 2–6 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 76i ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym, z zastrzeżeniem, że nie mają zastosowania wymogi dotyczące minimalnej i maksymalnej liczby osób przystępujących do tego egzaminu.

3. Opłaty egzaminacyjne od osób, o których mowa w ust. 2, które na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, podlegałyby zaliczeniu na poczet egzaminu przeprowadzonego w terminie późniejszym podlegają zwrotowi przez organizatora egzaminu.

4. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zdały egzamin, mogą wystąpić z wnioskiem o wydanie certyfikatu księgowego na podstawie art. 76b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przystąpiły do egzaminu, mogą odwołać się od wyniku egzaminu na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 76i ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym. W przypadku gdy w wyniku odwołania Komisja Egzaminacyjna rozstrzygnie, że odwołujący się złożył egzamin z wynikiem pozytywnym, może on wystąpić z wnioskiem o wydanie certyfikatu księgowego na podstawie art. 76b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania rozstrzygnięcia Komisji; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

6. Osoby, które uzyskały certyfikaty księgowe wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, mogą się nimi posługiwać w celu poświadczenia swoich kwalifikacji zawodowych.

7. Na stronie internetowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych zamieszczany jest w celach informacyjnych wykaz osób, które uzyskały certyfikat księgowy wydany przez tego ministra, zawierający:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer certyfikatu księgowego.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek osoby, która uzyskała certyfikat księgowy uprawniający do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych wydaje duplikat w przypadku utraty oryginału tego certyfikatu.

9. Do świadectw kwalifikacyjnych uprawniających do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych przepis ust. 8 stosuje się.

Art. 24. 1. Kandydaci na doradców podatkowych, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie rozpoczęli praktyki w organach podatkowych na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, nie odbywają praktyki w tych organach. Osoby te odbywają praktykę u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego w wymiarze 6 miesięcy.

2. Kandydaci na doradców podatkowych, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczęli praktykę u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, odbywają taką praktykę w wymiarze 6 miesięcy. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymiar praktyki przekroczył 6 miesięcy, obowiązek jej kontynuowania ustaje.

3. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 3, wyznaczona w organach podatkowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulega zakończeniu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Osobom, które odbywały tę praktykę, przysługuje prawo uzyskania zaświadczenia o jej odbyciu oraz złożenia wniosku o wyznaczenie terminu praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego.

Art. 25. 1. Dokonane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, wpisy na listę rzeczoznawców samochodowych zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, rzeczoznawcom samochodowym zaświadczenia potwierdzające wpis na listę rzeczoznawców samochodowych zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 26. Uprawnienia diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność.

Art. 27. 1. Postępowania dyscyplinarne wszczęte wobec członka izby urbanistów i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

2. W przypadku orzeczenia kary dyscyplinarnej wobec członka izby urbanistów zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. Postępowania wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczące:

- 1) wpisu na listę członków izby urbanistów,
- 2) świadczenia usług transgranicznych,
- 3) uznawania kwalifikacji zawodowych urbanisty

– umarza się.

Art. 29. 1. Znosi się samorząd zawodowy urbanistów.

2. Czynności likwidacyjne podejmują organy samorządu na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Do czynności likwidacyjnych należą w szczególności:

- 1) zakończenie interesów bieżących;
- 2) ściągnięcie wierzytelności;
- 3) wypełnienie zobowiązań;
- 4) upłynnienie majątku samorządu.

4. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy organy samorządu zawodowego urbanistów działają pod ich dotychczasowymi nazwami z dopiskiem „w likwidacji”.

5. Czynności likwidacyjne, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, zostaną zakończone w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. W terminie 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5, Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Izby Urbanistów, zwołany przez Krajową Radę Izby Urbanistów, podejmuje uchwałę o przeznaczeniu majątku samorządu zawodowego urbanistów. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Izby Urbanistów informuje ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia podjęcia uchwały, o jej treści.

7. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa składa do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosek w sprawie o:

- 1) wyznaczenie likwidatora, w razie niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 5, lub
- 2) przeznaczenie majątku samorządu, w razie niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6.

8. Sąd orzeka o przeznaczeniu majątku na określony cel społeczny na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.²²⁾) o postępowaniu nieprocesowym.

9. Koszty likwidacji pokrywa się z majątku likwidowanego samorządu zawodowego urbanistów.

Art. 30. Dokumentacja znajdująca się w posiadaniu organów samorządu zawodowego urbanistów, niepodlegająca archiwizacji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostanie przekazana ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 31. 1. Postępowania w przedmiocie uznania świadectwa kwalifikacji skoczka spadochronowego wszczęte na podstawie ustawy zmienianej w art. 7 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają umorzeniu.

2. Wnioski o uznanie świadectwa kwalifikacji skoczka spadochronowego złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku których nie wszczęto postępowania na podstawie ustawy zmienianej w art. 7, pozostawia się bez rozpoznania.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567 i 616.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, opłata lotnicza pobrana z tytułu uznania świadectwa kwalifikacji skoczka spadochronowego podlega zwrotowi wnioskodawcy w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 32. Przedsiębiorca, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zarządzał infrastrukturą i wykonywał przewozy w metrze, może prowadzić tę działalność bez konieczności uzyskania świadectwa bezpieczeństwa, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. 1. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyplomy nurka III klasy, nurka II klasy, nurka I klasy oraz nurka satutowanego zachowują swoją ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyplomy kierownika prac podwodnych II klasy i kierownika prac podwodnych I klasy oraz świadectwa operatora systemów nurkowych zachowują swoją ważność.

3. Do postępowań egzaminacyjnych, o których mowa w art. 20 ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis dotychczasowe.

4. Przepisy ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące kierownika prac podwodnych III klasy stosuje się od 1 stycznia 2015 r.

Art. 34. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wpisane na listę agentów celnych na podstawie art. 80 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują swoje uprawnienia.

Art. 35. 1. Osoba posiadająca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ważne świadectwo zawodowe lub świadectwo uznane za równoważne ze świadectwem zawodowym nie ma obowiązku odbycia szkolenia, o którym mowa w art. 24a ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do czasu upływu ważności świadectwa.

2. Osoba prowadząca kolekturę gier liczbowych oraz osoba przyjmująca zakłady wzajemne w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana odbyć szkolenie, o którym mowa w art. 24a ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 4 miesięcy od dnia upływu ważności dotychczasowego świadectwa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może cofnąć, w drodze decyzji, uznanie świadectwa, jeżeli osoba, która je uzyskała, przestała spełniać warunki określone w art. 25 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy zmienianej w art. 19.

Art. 36. 1. Dokumenty poświadczające uprawnienia do wykonywania czynności na stanowiskach: dyżurny ruchu, nastawniczy, kierownik pociągu, ustawiacz, manewrowy, rewident taboru, automatyk, toromistrz, dróżnik przejazdowy, prowadzący maszyny do kolejowych robót budowlanych oraz pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych, wydane na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Orzeczenia lekarskie wydane na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9, potwierdzające zdolność fizyczną i psychiczną pracownika do wykonywania czynności na stanowiskach wskazanych w ust. 1 zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

3. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nabyły uprawnienia do wykonywania czynności na stanowiskach: zwrotniczy, mostowniczy, dróżnik obchodowy, dyspozytor ruchu metra, dyżurny ruchu i stacji metra, manewrowy metra, monter urządzeń sterowania ruchem pociągów metra, monter urządzeń zdalnego sterowania i kontroli dyspozytorskiej metra, prowadzący pociąg metra lub prowadzący pomocnicze pojazdy kolejowe metra, i posiadają ważne orzeczenie lekarskie wydane na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9, są zwolnione z obowiązku wykonywania okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²³⁾), do dnia, w którym upływa termin ważności badań lekarskich wskazany w tym orzeczeniu.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110, z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028 oraz z 2014 r. poz. 208.

Art. 37. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zawartych w art. 76h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, art. 21 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3, art. 19 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9, art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 8, art. 22 ust. 4, art. 28 ust. 6, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 4 i art. 46 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, art. 166 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 11, art. 22 ust. 8 i art. 23 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 12 i art. 81 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, art. 21 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3, art. 19 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9, art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 8, art. 22 ust. 4, art. 28 ust. 6, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 4 i art. 46 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, art. 166 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 11, art. 22 ust. 8 i art. 23 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 12 i art. 80 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowy akt wykonawczy wydany na podstawie upoważnienia zawartego w art. 9 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 18, zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2015 r.

3. Uchwały Krajowej Rady Biegłych Rewidentów wydane na podstawie upoważnień zawartych w art. 4 ust. 3 i art. 9 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie uchwał Krajowej Rady Biegłych Rewidentów wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 9 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2015 r.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 9, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 18 oraz art. 37 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 3) art. 22 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*